

Dopisi.

Iz Ormoža. V predzadnji številki smo čitali dopis iz Ormoža, odnosno od ormoških narodnjakov. Temu moramo tudi mi nekaj dodati. Vprašamo namreč: ali ima članstvo pri sokolskem društvu res vpliv na sodnijske razprave ali ne? Stvar je sledeča: Dne 17. septembra se je vršila pri okrajni sodnji v Ormožu obravnava zaradi nekega malenkostnega prepira. Obdolženec je bil kaznovan na 24 ur zapora. Mi nimamo ničesar zoper to, kajti postava mora za vse veljati. Ali biti mora tudi za vse enaka. Sodil je slovenski sodnik Zemljič, ki je vodja telovadnih vaj za ženske pri sokolskem društvu. Neki drugi voditelj ormoških „sokolov“ pa je drugi dan pravil, da mu je sodnik Zemljič povedal, da bi dotični obdolženec ne bil kaznovan, ako bi bil član sokolskega društva. Mi imamo zanesljive priče, da je dotični „nadsokol“ res to povedal. Vprašanje je zdaj dvojno. Mogoče je, da si je dotični „nadsokol“, ki igra med ormoškimi obrtniki veliko vlogo, Zemljičeve besede le izmislil. Potem ga mora sodnik Zemljič vključiti temu, da je sam „sokol“, tožiti, kajti očital mu je s tem strankarstvo v sodnijski službi oziroma zlorabo uradne moči. Ako je pa sodnik Zemljič v resnici dotične besede izpregovoril, potem se ga mora z moko kunjjo iz sodnije pregnati, kajti s tem je prelomil svojo prisego, da bude nestrankarsko sodil. Mi ne moremo trditi, kdo ima prav. Na vsak način pa opozarjamo c. k. državno pravdnništvo na to zavedo in smo pripravljeni s pričami svoje trditve dokazati. Zaupanje ormoškega prebivalstva do sodnije je do skrajnosti omajeno.

Iz Starš pri Sv. Janžu d. p. Zagradite plote, kateri so za občinskimi pašniki, ako ravno graditev ni postavna, ker s tem si preprečite veliko sovraštno. Je boljše eno ur plot delati, kakor po 10 krat in še več v mesto hoditi. Tako je prišla sosedova krava v Gregeja dobičkanosno krčvino ter se je pasla 5 minut in žrebe 5 minut; zdaj se mora škodo ceniti. Eden cenitelj prizna škodo 6 kron in drugi 3 kron. In zdaj je postal proces in prepir, ki znaša skupno 100 kron. K temu še hočem omeniti: ne silite svojih poslov k prepričanju, ako sami vidite, da so večji del pijani ter dostikrat krivo prisežejo, da so prisiljeni, ker bi drugače bili iz službe zgani. Ne verujte tudi ženam vse, katere imajo lahke brade in mehke jezike. Ampak toži to, kar sam slišiš in tudi zavedne priče; tudi ne pričam šnopsa kupovat, ker morajo resnično pričati. In veruj mi, da postava je za vse enaka! Posojilo je za vrniti. Ne dotikaj se smole! Klin s klinom.

Iz Grebja v Halozah. Cenjeni „Štajerci!“ Puščavnik sem v Vidokovi pečini, torej ne daleč oddaljen, takorekoč vis-a-vis nove Leskovške šole. Morebiti še Ti ni znano, da je bila nova šola dne 5. novembra celi dan do polnoči blagoslovljena. Blagoslovili so jo preč. g. dekan iz Zavrča. Potem se je pa jedlo, muziciralo in streljalo pozno v noč. Kakor že pri naših prvakih ni brez tepeža nikjer nobene slovesnosti, tako se je tudi tukaj končalo z tepenjem. — G. nadučitelj Stoklas se je kaj dobro počutil. Zvečer v temi ga srečam v spremstvu treh mladih učiteljc, da so njega držale vsaka za svoj rokav in ker ima na suknji samo dva rokava, je pa tretja držalka nekje vzadi, ne vem za suknjo ali za hlače, ker je bila tema. Oh ti Stoklas! Ko zvečer mimo rude kak Varničar priklesti, pa me zbudi; tedaj pa grem čitat od Srbov. Tudi pri nas je dosti Srbov; še celo ena uradna oseba, ki pomaga vleči državni voz, se dosti zanima za Srbe. Pa naj bo kak hoče, okoli Vidokove rude vem, da nikoli ne bo korakala srbska vojna. Zadnjič, ko se prebudim, bilo je v nedeljo, in ko pogledam skozi okno, zagledam nekoga v dolgi suknji korakati proti Pintjakovi kopeli; to je bil naš g. župnik Skamlec, ki je hodil zjutraj pred ranim sv. opravilom agitirat za občinske volitve. Koliko pa so si še celo njegovi kalini prizadeli! Najbolj pa si je prizadeval Jaka Kozel iz Spod. Leskovca; on je vzel desno obrežje, to je Terdoboje, češ mene dobro poznajo, ki imam tam klet in nikomur piti ne

dam; levo stran pa so vzeli drugi z združenimi močmi. Koliko se je na vseh krajih agitiralo, v cerkvi in zunaj! Prvi dan pred volitvijo je bil v kaplaniji neki nezaupen shod, pri katerem je neka žena iz Spodnjega Leskovca najbolj agitirala. Pa le ni šlo! Ti agitatorji so si bili že cele proračune napravili. Za vsakega so imeli že svoj posel pripravljen. Nek hudomušnež mi je pravil pri Jozefi v štacuni, da bi bil neki Fuks rihtar in drugi je že vsak imel svoj posel pripravljen. Se mi je ravno tako zdelo, kakor je bilo pri nekdanjem konzumu v Leskovci: eden odbornik je prodajal kruh, drugi žganje, tretji piskre i. t. d., vsak je bil neizpučen komi. Pri volitvi si je tudi pridno pete brusil naš mežnar. To človeče je vihar lani prinesel od neke iz Pohorja k nam in je postal jako nemiren. Na predno misleče Leskovčane ima za „nemčurje“, ker mu je žal, da sam nemški ne zna in se je baje izrazil, „da bude vse nemčurje podržgal.“ Ne bojimo se ga, če je močan kakor Samson, ne, če ves kolikor ga je nad nas pride in še tudi svoje cvikarje si sme pridjati. Ta možicelj namreč nosi očale in sicer ob velikih praznikih in ob času volitve. Kadar pa gre okoli fehtat, takrat gre brez očal, da bolje vidi, koliko mu kdo v žakelj osiplje. Tedaj mežnar miruj, pa bude vse bolje. Vzemsi si v spomin besede: „ne sutor ultra crepidam!“ Pazi, da tudi ti ne prideš v Zemljičev brzoparilnik. V soboto zvečer, ko je šel dež pa sneg, je pri meni spal en Varničar in mi pravil, da ga na zgornjem cerkvenem fest pijejo, da je bojdja tam, kjer hodijo pivci iz kleti vode spuščat, celi vogel odbrušen. Dragi „Štajerci“, to je Srbija! Bo treba enkrat pogledati. Prihodnjič zopet kaj zanimivega. Tvoj prijatelj.

Gospodarske.

Pospeševanje živinoreje in vnovčevanja živine v Avstriji. Po postavi z dne 30. decembra 1903 se mora darovati iz državnih sredstev za urenitvenje sklada za pospeševanje živinoreje in vnovčevanje živine v letih 1910 do vstevši 1918 vsako leto 6 milijonov kron. Od za leto 1911

določene te podpore bilo je glasom postave porabiti 1 milijon za pospeševanje vnovčenja živine, 5 milijonov kron za pospeševanje živinoreje sploh. Teh 5 milijonov kron se je na posamezna kraljestva in dežele z ozirom na število govede tako-le razdelilo: Na Nižje-Avstrijsko z 606 938 kosov govede 319 065 K; Zgornja Avstrija z 538 569 kosov govede 309 409 K; Salzburg z 141 549 kosov govede 74 441 K; Štajerska z 718 841 kosov govede 377 893 K; Koroška z 256 220 kosov govede 134 694 K; Kranjska z 253 838 kosov govede 133 542 K; Tirolsko z 423 405 kosov govede 222 583 K; Vorarlberg z 62 635 kosov govede 32 927 K; Trst in okolica z 4860 kosov govede 2 554 K; Goriško z 75 759 kosov govede 39 826 K; Primorsko z 59 073 kosov govede 31 054 K; Dalmacija z 108 216 kosov govede 56 883 K; Češko z 2 258 338 kosov govede 1 187 203 K; Moravska z 789 552 kosov govede 415 065 K; Šlezija z 203 788 kosov govede 107 130 K; Galicija z 2 718 166 kosov govede 1 428 933 K in Bukovina z 241 422 kosov govede 126 914 K. — Kaj pomeni teh par milijonov napram milijardami, ki jih izdaja država vsako leto za cerkev in za veliki kapital? Državi je še vedno neznan, da je kmet steber človeški družbi.

Zobna kréma

KALODONT

Ustna voda 40

Pomladienje vina.

Spisal deželni vinarski in sadjarski ravnatelj Stiegler.

Poseben način zmešanja večih vin je pomladienje vina. Uporablja se takrat, če vino, katero je iz slabega letnika ali katero ima premalo alkohola, ni trpežno; nadalje, če je zgubilo svoje dragocene okusne snovi; ko nečisto če se zaradi prenehanja vretja ali iz drugega vzroka ni tako razvil, kakor to želimo. V takih slučajih ga lahko zboljšamo s tem, da ga do polovice pomešamo z vinskim moštom prihodnjega letnika. Na ta

Od vojne.

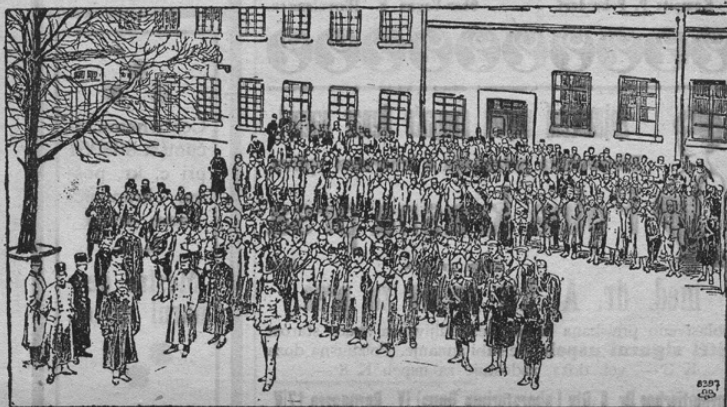
Pred kratkim se je več sto v Boznijo pobeglih turških vojakov skozi Dunaj poslalo, da se jih obdrži skozi vojni čas v raznih čeških mestih. Naša slika kaže, kako se spravlja na dunajskem državnem kolodvoru te turške begunce v vlak. Ti Turki dobijo za časa vojne oskrbo in plačo kakor naši vojaki, kar se boode pozneje seveda Turčiji zaračunalo. Mnogo Turkov je bilo tako slabo oblečenih, da se jim je moralo tudi nekaj tople obleke dati.

Transport türkischer Gefangener durch Wien.

Od vojne.

V začetku balkanske vojne so Črnogorci precejšno število turških vojakov čez mejo sandžaka Novibazar v Bozno potisnili. Zlasti je ta usoda zadela turške posadke mest Sjenica in Plevlje. Na avstrijski zemlji so Turki seveda orožje odložili in se podali Avstriji, ki jih je poslala v Reichenberg na Češkem. Naša slika kaže te Turke, ki se prav dobro počutijo, skupno z avstrijsko stražo na dvorišču tamošnje inanterijske vojašnice.

Aus dem Sandschak nach Bosnien geführte türkische Soldaten in Reichenberg (Böhmen.)